

Skade paa de ommeldte Gjenstande, der maa Giernes, under Gæds Tilbud eller i fornødent Fald edelig afgivne Ansættelse af Tabets Størrelse kunne antages som fyldestgjørende, naar Gieren har uplettet Rygte, og hans Angivelse attesteres af tvende agtbare Mænd fra samme By eller Sogn, og Stedets Dyrighed ikke finder noget derimod at erindre.

Med Hensyn til Total- og Partiel-Skade paa Bygninger i Kjøbstæderne Kolding og Fredericia, samt paa Landet, hidrørende fra Antændelse, da antages, at denne vil blive godtgjort af Brandassurancen, efter de sædvanlige i Brandanordningerne forefrevne Regler for Legitimationen.

Hvad Skade og Tab angaaer, der er forarsaget ved Tyveri, Vold eller Trubsel af Fjenden, da bliver denne kun at erstatte, naar derfor tilveiebringes et, efter Omstændighederne tilstrækkeligt, Bevis.

Uagtet det betragtes som den Skadelidtes egen Sag at tilveiebringe Legitimation for det lidte Tab, skal Brug af stemplet Papir til de i saa Henseende afholdende Retshandlinger falde bort, hvorhos Fritagelse for de ellers anordnede Embedsgebyr for disse Retshandlinger tilstaaes de Skadelidte, i Lighed med Bestemmelsen i Sportel-Reglementet § 12, hvilken Begunstigelse ogsaa gjælder for Taxatorer. Derimod overtage Finantserne at give Embedsmændene og Taxationsmændene en, efter deres Arbejde passende, Skadesløsholdelse, naar derpaa gjøres Fordring, ifølge vedkommende Amtmands Forslag; dog maa denne Erstatning ikke kunne overstige det Halve af den ellers herfor normerede Sporteltaxt, hvorhos Betaling for Befordring ikke finder Sted.

Forlanges Overtaxation, af Private, afholdt, beregnes det sædvanlige Gebyr for Forretningen i det Hele, hvortil da bruges anordnet stemplet Papir, og Udgiften bæres af Rekvirenten.

Med Hensyn til tidligere afholdte, men ei endnu betalte eller beskrevne Taxationsforretninger, til Legitimation for Skade, da kommer ovenstaaende almindelige Regel ogsaa til Anvendelse, uden Hensyn om Forretningen er afholdt efter den Skadelidtes Forlangende, eller ifølge en Dyrigheds-Foranstaltning.

Forøvrigt vil det beroe paa den herefter foreslaaede Comitæes Skøn, hvorvidt denne maatte finde Anledning til, uden Hensyn paa forannævnte tidligere Taxationsforretninger, at lade iværksætte nye Skønforretninger.

Enkelte Gjenstande, om hvis Erstatning og dennes Bestemmelse, der kan være Tvivl, skulde man nærmere omtale saaledes:

a) Naar det Militaire i Kjøbstæderne og paa Landet har faaet Naturalier udleveret fra et Magazin, gives Dvarteervarten ingen Erstatning for det Mere, han maatte have udredt.

Hvor Militair har været indquarteret, med Forpligtelse for Dvarteervarten at give Beplynsning, maa Godtgjørelsen herfor ikke bringes høiere i Anslag end 16 fl. pr. Mand , uden Hensyn til Charge, i Betragtning af, at de Værter, hvis Indquartering fik Magasinforspleining, efter den ssendtligge Dvergenerals Naturalforspleinings-Reglement, ikke modtog til Officererne større Portion end til de Menige.

Underhold for en Hest ansættes til 32 fl. i Døgnet .

b) Godtgjørelse for til Fjenden udleverede eller af denne borttagne Vaaben gives ikke, da det fra 1848 var bekendt, at en saadan Borttagelse kunde indtræde, og Leilighed i Aar ikke manglede til disses Bortkaffelse.

c) Flytnings- og Omkostninger og dermed forbundne Bestadigelser godtgjøres ikke.

d) Ved Bestemmelse af Prisen paa andre Handelsvarer, end de, for hvilke der ovenfor er sat Taxt, kommer alene Indkjøbsprisen i Betragtning, altsaa uden Hensyn til den Fortjeneste, som de Handlende, under sædvanlige Forhold, havde gjort Regning paa. Apothekernes Regninger over udleverede Medicamenter underkastes Gjennemsyn i Sundhedscollegiet, hvor de reduceres til Indkjøbsprisen, men forsaavidt Apothekeren godtgjør at have maattet holde flere Folk, end sædvanligt, for at kunne fyldestgjøre Fordringerne, gives herfor en, ifølge den herefter nævnte Comitæes Skøn, passende Erstatning.

e) Godtgjørelser for afgivne Befordringer og Estafetter indbrages under den almindelige